

ת"פ 53468/09/22 - מדינת ישראל נגד סאלח רכיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53468-09-22 מדינת ישראל נ' רכיד(עציר)

בפני	כבוד השופט גיל קרזבום
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	סאלח רכיד (עציר)

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום בעבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. "סלפיקס" היא חנות המספקת שירות לתיקון טלפונים ניידים, הממוקמת ברחוב דרך הארבעה 37 בעכו (להלן: "**העסק**"). עובר לתאריך 19.8.22, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להצית את העסק וזאת על רקע אי שביעות רצונו משירות שקיבל מבעל העסק. בתאריך 19.8.22 בסמוך לשעה 05:25 הצטייד הנאשם בבקבוק אותו מילא בבנזין וצעד לכיוון העסק, לשם מימוש החלטתו. סמוך לשעה 05:25 נעמד הנאשם ליד העסק לאחר שכיסה את פניו באמצעות חולצה, ניפץ באמצעות אבן את דלת הזכוכית בכניסה לעסק, שפך בנזין בכניסה לעסק, שילח בו אש במזיד, ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, פרצה בעסק שריפה וגרם נזק כספי בסך של 4,680 ₪.

טיעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם. הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים לרבות הצורך בשמירה על: רכושו של אדם; האינטרסים הכלכליים של בעלי העסקים; שלטון החוק; תחושת ביטחון האזרחים וזכותם לקיים את שגרת חייהם ועבודתם באופן תקין ושקט. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה כי מדובר באירוע מתוכנן היטב כאשר הנאשם היה מודע היטב למעשיו. בהקשר זה ציינה כי הנאשם פעל לבדו, החליט להצית את העסק בקור רוח, תוך הפגנת תעוזה ונחישות, מתוך מניע של נקמה, והכל בדרך אלימה ומסוכנת, תוך פגיעה בביטחון הציבור. המאשימה הפנתה לנזק הכספי שנגרם בגובה של 4,680 ₪, ובהקשר זה ציינה כי אמנם אין מדובר בנזק שהביא לפגיעה בחיי אדם, או להשבתתו

של העסק, עם זאת, פוטנציאל הנזק הוא ממשי, שכן הנאשם היה אדיש לגמרי להיקף וחומרת הנזקים, הצית וברח, כך שמבחינתו כל המבנה יכול היה להישרף. המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן והאמור בו, בדגש על הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו, אינו מפגין אמפתיה כלפי הקורבן, נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה, ויש צורך בענישה קונקרטית משמעותית אשר תציב עבורו גבול ברור ומרתיע. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה לעברו הפלילי הכולל הרשעה אחת בגין מספר אישומים שונים ביחס לעבירות אותן ביצע בהיותו קטין במהלך תקופה של 4 שנים, ביניהן עבירות של אלימות, רכוש, סמים, הפרת הוראה חוקית והצתה. המאשימה הדגישה את העובדה שהנאשם ביצע את העבירה הנוכחית חרף קיומו של מאסר מותנה בר הפעלה, ובחלוף שנתיים בלבד מיום שחרורו מהכלא בגין עבירה דומה. בכל הקשור למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר לריצוי בפועל בצירוף מאסר על תנאי, תשלום פיצוי לקורבן ותשלום קנס. במכלול הנסיבות, לרבות הודאת הנאשם במיוחס לו לאחר שמיעת עד תביעה אחד בלבד, עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני עליון של המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר, שכן לא מתקיימים טעמים המצדיקים את חפיפתו. בנוסף עתרה להטלת מאסר מותנה ארוך ומרתיע ופיצוי לנפגע העבירה שישקף את גובה הנזק והפגיעה בתחושת הביטחון והשקט הנפשי של קרבן העבירה.

טיעוני ההגנה לעונש

4. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו של הנאשם בתחילת ההליך, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, וטען כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו. בכל הקשור לקבלת האחריות, ציין כי שירות המבחן שגה עת התייחס לדברי הנאשם כמי שאינו מקבל אחריות על מעשיו, למרות שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום כפי שהן. בהקשר זה טען, שאין לפרש את דברי הנאשם בפני שירות המבחן כמי שמקל ראש במעשיו ובפגיעה שנגרמה לקרבן העבירה. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר, לכך שמדובר בנאשם צעיר, רווק, אשר עובד לפרנסתו עם אביו בשיפוצים. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש כי העבירה בוצעה בשעת בוקר מוקדמת, בזמן שהחנות סגורה וריקה מאדם, ופוטנציאל הנזק לפגיעה בגוף היה נמוך ביותר. עוד ציין כי הבנזין נשפך בפתח החנות ולא בתוכה, כך שלא ניתן לקשור בין שפיכת הבנזין לשבירת הזכוכית, ואין מקום להניח כי הנאשם שבר את הזכוכית על מנת לשפוך את הדלק בתוך בית העסק. בכל הנוגע לתוצאות השריפה, ציין כי הנזק שנגרם הוא רכושי בלבד, ולא הוצגה כל ראיה לכך שהעסק נסגר בעקבות אירוע ההצתה, או כי נשרף רכוש בתוך העסק. במכלול הנסיבות טען כי נכון להציב את המקרה הנדון במדרג חומרה נמוך ביחס לעבירת הצתה. עוד נטען, כי הנאשם ומשפחתו מכירים את המתלונן, מצויים עמו בקשר טוב, מיצרים על מה שאירע, וחשים בושה. ב"כ הנאשם, ביקש שלא לאמץ את המלצות שרות המבחן, זאת בהעדר התייחסות לפקטורים חיוביים, לרבות העובדה שלאחר שחרורו ממאסרו הנאשם היה נתון בהליכי שיקום ופיקוח של הרשות לשיקום האסיר. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לעברו הפלילי שרובו בתחום הסמים, כאשר עבירת ההצתה בוצעה כ- 5 שנים לפני ביצוע העבירה בתיק הנוכחי, כך שאין מקום לטענה לפיה מדובר בעבריין מועד. עוד הפנה לתקופה הארוכה בה הנאשם עצור מאז ביצוע העבירה ועד היום. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וטען למתחם עונש הולם של מאסר בפועל שנע בין מספר חודשים לעשרים חודשים בצד עונשים נלווים. לאור כל האמור לעיל, ביקש להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה בשליש התחתון של המתחם, שכן שליחת הנאשם למאסר ארוך בנקודת זמן זו עלולה להביא לרגרסיה

במצבו, ולהעמקת מעורבותו בפלילים. אשר למאסר המותנה עתר להפעלתו באופן חופף נוכח העובדה שתקופת התנאי כמעט וחלפה. בכל הקשור לרכיב הפיצוי, ביקש שזה לא יעלה על גובה הנזק שנגרם.

5. אמו של הנאשם, הגב' סמאח רכיד, הצטערה על שאירע, הביעה את נכונותה לעשות כל שנדרש על מנת שמעשיו של הנאשם לא יישנו, והבטיחה לשמור עליו. עוד הביעה את מוכנותה לפצות את קורבן העבירה. האם הדגישה את ייסוריה, והקשיים שהיא חוותה כתוצאה ממעצרו של הנאשם. ביקשה להתחשב בנאשם ולתת לו הזדמנות נוספת.

6. הנאשם עצמו ציין כי הוא מודע למעשיו, הביע נכונות לפצות את קורבן העבירה, וקיווה לטוב.

תסקיר שירות מבחן

7. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות. מהתסקיר עולה כי הנאשם אינו מבין את חומרת מעשיו וממזער מחומרת העבירה. כגורמי סיכון שירות המבחן מנה את: מאפייניו האישיותיים של הנאשם; קשייו להסתגל למסגרות השונות ולהיענות לגבולות ולגורמי סמכות; קשייו בעבר לעמוד בקשר עם שירות המבחן לנוער ולהתמיד בתכנית טיפול שגובשה עבורו; התנהלותו האימפולסיבית, קצרת הטווח כשהוא נוטה לבחור בפתרונות שוליים וזמינים למענה על צרכיו תוך קושי לבחון דרכים נורמטיביות להתנהלות מקדמת ומסתגלת; מעורבותו השולית של הנאשם מגיל צעיר והתחברותו לחברה עבריינית; הרשעתו הקודמת במגוון עבירות; חומרת העבירה בה הורשע בתיק זה; ההסלמה בדפוסיו השוליים גם לאחר שחרורו ממאסר; התייחסותו הממזערת לחומרת העבירה; חוסר האמפתיה שביטא כלפי בעל העסק; ועמדותיו השוללות נזקקות טיפוליות. כגורמי סיכוי שירות המבחן שקל את יכולתו הראשונית של הנאשם להתבונן במחירים שמשלם בעקבות התנהלותו ומעצרו הנוכחי. בהתאם, שירות המבחן סבר כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד הינה גבוהה. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על ענישה קונקרטית ומשמעותית, אשר תציב עבור הנאשם גבול ברור למעשיו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים החברתיים הקשורים בעבירת ההצתה הינם הצורך להגן על: שלום הציבור וביטחונו; זכות הקניין והרכוש; ערך החיים; שלמות הגוף; השלווה והביטחון האישי. כך גם אין להתעלם מהנזקים הסביבתיים שעלולים להיגרם משריפות. על חומרתה של עבירת ההצתה והפוטנציאל ההרסני הטמון בה, ניתן גם ללמוד גם מהעונש המרבי שנקבע בצידה (15 שנות מאסר). בתי המשפט חזרו והדגישו את חומרתה היתירה של עבירה זו, גם במקרים בה הנזק היחיד הינו רכושי (ר' ע"פ 728/13 עוידה נ' מדינת ישראל, וע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל), זאת מפאת הפוטנציאל הממשי לגרימת נזק לגוף. מדובר בהתנהגות עבריינית הפוגעת לא רק בנפגע העבירה שרכושו ניזוק אלא בכלל הציבור שתחושת ביטחונו ואיכות חייו נפגעים. חומרתה של העבירה נובעת גם מעצם טיבה של ה"אש" שהשליטה בה קשה ולעיתים בלתי אפשרית, ובהתפשטותה גורמת כאמור לנזקים קשים לרכוש וגוף. בהתאם, נקבע לא פעם כי ככלל, יש להטיל בגינה של עבירת ההצתה עונש של מאסר בפועל (ר' ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני). על חומרת עבירת ההצתה ושיקולי הענישה בגינה נאמר בע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל: "בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים. עם זאת, טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות ההצתה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית".

נסיבות ביצוע העבירה

10. מידת הפגיעה בערך המוגן משתנה בהתאם לנסיבות. יש להבחין בין הצתה של נכס ללא חשש להתפשטותה של האש, לבין מקרה בו האש עלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר.

כן יש לבחון את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש. למותר לציין שהצתה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף או בנפש גם אם שלא במתכוון, חמורה בהרבה.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום. המניע להצתה היה חוסר שביעות רצונו של הנאשם מהשירות שקיבל מבעל העסק אשר התנהג אליו לטענתו באופן שאינו מקצועי ומכבד. הנאשם שכעס, החליט להצית את החנות על מנת ל"החזיר את כבודו". חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא ומוחלט, הנאשם הבין את הפסול במעשיו ויכול היה להימנע מביצועם. העבירה בוצעה לאחר תכנון מוקדם. הנאשם הצטייד בחומר דליק, הגיע לבית העסק בשעות המוקדמות של הבוקר, כיסה את ראשו, שבר את דלת הכניסה העשויה מזכוכית באמצעות אבן, שפך את הבנזין בכניסה לעסק ושילח בו אש.

לצין כי מקום העסק אינו מבודד והינו חלק מבניין, ורק במזל האש לא התפשטה.

הנאשם ביצע את העבירה בשעות המוקדמות של הבוקר (בשעה 05:25), ולא נטען כי מקום העסק היה קרוב לבניין מגורים, כך שהסיכון לפגיעה בגוף לא היה גבוה. למרבה המזל ההצתה הסתיימה בנזקי רכוש שאינם גבוהים (כ-4680 ₪). כך גם אין להתעלם מהעובדה ששפיכת הדלק וההצתה בוצעו בפתח בית העסק ולא בתוכו.

במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים הייתה ברף החומרה הבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

11. בחינת מדיניות הענישה בעבירת הצתה מלמדת על מנעד ענישה רחב יחסית. בע"פ 7887/12 שאול נ' מדינת ישראל בעקבות סכסוך הנאשם השליך בקבוקי תבערה למגרש ונשרף ציוד רב. נקבע מתחם עונש הולם שבין שנתיים לארבע שנות מאסר ועל הנאשם בעל עבר פלילי ורקע נפשי נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה ערעורו של הנאשם וציין כי המתחם מתאים, ואף נוטה לקולה גם לאדם במצבו הנפשי של הנאשם. בע"פ 1951/14 מקונן נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת הצתה בכך שהצית חנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל-4 וחצי שנות מאסר. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר ביצע את העבירה בהיותו בגילופין, נידון לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל, שני נאשמים הורשעו בעבירה של הצתה (חנות) ונגרם נזק של 30,000 ₪. נקבע מתחם עונש הולם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים צעירים, בעלי רישום יחיד ללא הרשעה, נדונו לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. בע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של הצתה (פנצ'ריה בסמוך למקום מגורים). בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל. נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור נדחה. בע"פ 700/20 אבו שקארה נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת הצתה (תריס של קיוסק), זאת לאחר שהותקף בשטח הקיוסק על ידי אחר. ההצתה לא גרמה לנזק רב לרכוש ולא סיכנה איש. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר. הנאשם, ללא עבר פלילי מכביד, נדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם, וקבע כי העונש נוטה לקולה.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: ע"פ 60/12 חיים עמר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת הצתה בכך שהצית בית עסק על רקע סכסוך עבודה, ועזב את המקום. על הנאשם נגזרו 4 שנות מאסר בפועל. ערעורו נדחה. ת"פ 6378/18 שלמה חג' נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של הצתה והיזק בזדון, בכך שהצית מחסן בבניין מגורים, עת המתלונן ובני משפחתו שהו בדירה. כתוצאה מההצתה נפגעה תכולת המחסן ונגרמו פגיעות וסימני פיח במחסן, השריפה כובתה במהירות ולא נדרש פינוי של דיירי הבניין. נקבע מתחם עונש אשר נע בין 24 ועד 52 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

המאשימה הפנתה למספק גזר דין נוספים של הצתת רכבים שם נקבעו מתחמי ענישה דומים.

ההגנה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: ע"פ 7045/12 אלטנאי נתנאל נ' מדינת ישראל, הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע בהצתת רכבו של המתלונן כפעולת נקם. על הנאשם הוטל בין היתר עונש של שנת מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ת"פ 3877-08-21 מדינת ישראל נ' רונן אבו שדיד, הנאשם הורשע בעבירת הצתה של חלון משרד מרכז השיטור קהילתי, ונמלט מהמקום. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. נקבע מתחם עונש הולם בין 14 ועד 40 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל. ת"פ 27250-06-22 מדינת ישראל נ' האיל עמאש הנאשם הורשע בעבירה של הצתת רכבו של המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 20 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי לא משמעותי הוטלו 20 חודשי מאסר. ת"פ 37073-10-22 מדינת ישראל נ' מוחמד מורה, הנאשם הורשע בעבירה של הצתת מחזור כשהאש התפשטה לשני פחים נוספים ולרכב שחנה בסמיכות למקום. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 16 ועד 40 חודשי מאסר. בין השיקולים לקולה הובא בחשבון מצבו הנפשי של הנאשם והמצוקה הנפשית בה היה נתון במועד ביצוע העבירה. על הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכל הוטלו עליו 22 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

12. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-18 חודשים ולא יעלה על 46 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו של הנאשם בתחילת פרשת התביעה; החיסכון בזמן שיפוטי יקר; נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה ותסקיר שירות המבחן; גילו הצעיר (יליד שנת 2003); ותקופת המעצר (שתנאיה קשים ממאסר) בה הנאשם היה נתון עד היום. משקל נוסף יינתן להשפעה השלילית שעלולה להיות למאסר ארוך על הנאשם ומשפחתו, בפרט נוכח גילו הצעיר.

14. לחומרה אני מביא בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן ובפרט את הסיכון המשמעותי להישנות עבירות מהטעמים שפורטו בתסקיר. כך גם יש לתת משקל לא מבוטל לעברו הפלילי הכולל הרשעה אחת בגין מגוון עבירות לרבות עבירת הצתה, בגינה הוטל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל. אני ער לעובדה שמדובר בעבירות אותן הנאשם ביצע בהיותו קטין, ועבירת ההצתה הקודמת בוצעה בחודש מאי 2018, אך אין להתעלם מכך שגזר הדין ניתן בשנת 2020, וכיום הנאשם אינו קטין, ונראה כי

לא היה בעונשים המשמעותיים שהוטלו עליו כדי להרתיעו. כך גם אין להתעלם מהעובדה שהנאשם ביצע את העבירה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 8 חודשים.

15. אציין כי אינני שותף לטענות ההגנה כלפי שרות המבחן למבוגרים. התרשמתי כי מדובר בתסקיר יסודי ומאוזן. ככל שב"כ הנאשם סבר שנכון היה להתייחס להליכי שיקום אותם עבר הנאשם מאז שחרורו ממאסרו במסגרת היחידה לשיקום האסיר, רשאי היה לטעון בעניין. בהקשר זה יצוין, כי לא הומצא כל אישור בעניין, ונראה כי גם ב"כ הנאשם לא ידע להצביע על הליכי שיקום בהם הנאשם נטל חלק, וגם הנאשם עצמו לא העיד על כך.

16. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נוכח כלל הנסיבות, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה בין הרף הנמוך לרף הבינוני של מתחם העונש ההולם.

17. בכל הקשור לרכיב הקנס, נוכח תקופת המאסר שתוטל על הנאשם, אני נמנע מהטלתו. עם זאת, יוטל על הנאשם פיצוי לנפגע העבירה.

אופן הפעלת המאסר המותנה

18. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסר המותנה, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי מופעל באופן מצטבר לעונש המאסר שגוזר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסרים מותנים יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתם באופן חופף תתאפשר רק כאשר קיימים טעמים המצדיקים זאת. ר' ע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל. בית המשפט לא יטה להקל עם הנאשם ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען, וככל שיש בביצוען משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 1899/04 ליבוויץ נ' מדינת ישראל).

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הוראת החוק, וההלכה שנקבעה בעניין, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת המאסר המותנה באופן חופף למאסר בתיק זה. העבירה בגינה הוטל המאסר המותנה זהה לחלוטין לעבירה בה הורשע הנאשם בתיק הנוכחי, וככל שמדובר בעבירות קרובות יותר, הדבר מהווה שיקול משמעותי להפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. כך גם יש לתת משקל לשיקולי ההרתעה הפרטניים עת הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאשם להפנים את העובדה שעונשי מאסר מותנים שובר בצדם, וככל שמבוצעת עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר.

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

אני מפעיל את המאסר המותנה בתיק 45305-09-18 שהוטל על הנאשם ביום 02/02/20 בבית המשפט השלום לנוער בחיפה למשך 8 חודשים, במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מתאריך 12/09/22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 14 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של הצתה ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

הנאשם ישלם לבעל העסק (מר דאהר נזאל) פיצוי כספי בסך 6,000 ₪.

הפיצוי ישולם עד ליום 01.10.23.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את קורבן העבירה בתוכן גזר הדין.

שב"ס מתבקש לבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"ג, 16 מרץ 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד גויכמן, ב"כ הנאשם עו"ד מסארווה והנאשם בעצמו.

